

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
6:47	8:02	ירושלים
7:03	8:04	בני ברק
6:54	8:05	חיפה
7:00	8:02	באר שבע
7:36	8:43	ניו יורק
8:00	9:33	לונדון

שבת

עלון שבועי להנחלת נועם כבוד השבת וקדושתה

להזהיר גדולים על הקטנים

התחלת הזמן

חודש אייר כבר התחיל, ובימים אלו חזרו גם המוני בני הישיבות ואברכי הכוללים לחבוש את ספסלי הלימודים לזמן הקיץ הבא עלינו לטובה ולברכה.

ובזמן הקיץ, יש משמעות מיוחדת לימי שישי ושבת אצל בני הישיבות ואברכי הכוללים, שהרי הימים בהם ארוכים במיוחד, והסדרים אינם כרגיל.

רבים הם ראשי הישיבות הרבנים ומנהיגי העדות הקדושות, המעוררים על חשיבות קביעות הלימוד בימי שישי ושבת, המהווים בסך כולל כמעט שלישי מימי השבוע. והדברים נכונים במיוחד בימי הקיץ הארוכים, בהם יש יותר זמן לקביעות של סדרי לימוד.

ואכן, בישיבות רבות הונהג לקבוע סדרי לימוד מיוחדים בשעות אחר הצהריים של ימי שישי הארוכים הללו. ובשנים האחרונות עדים אנו אף לפתיחת מסגרות לימוד מיוחדים לאברכים לימי שישי.

אין ספק, כי יש בכך חשיבות רבה, שכן מלבד חשיבות השעות הרבות היקרות מפז שיכולים למלא אותם בלימוד התורה היקר מכל, הרי שיש בכך גם הכנה רוחנית נאותה לבואה של השבת, כיאות וכיאה לבני תורה ובני עליה.

כדי שמחמתם יושפעו אף הקטנים. וככל שהדברים נכונים לכל דיני התורה, כך יותר ויותר הם נכונים לגבי שמירת שבת כהלכתה לכל פרטיה ודקדוקיה הרבים. מעבר לענין ההלכתי של חומרת איסורי השבת, וחשיבות שמירת השבת, הרי שיש בכך גם ענין ערכי וסגולתי מובהק, כי השבת היא סמל היהדות והאות בין עם ישראל לבין הקדוש ברוך הוא, והערך שהקטנים רואים אצל הגדולים ליום מיוחד זה, הוא הדבר שנחקק אצלם, וכך ישתרש הדבר בקרבם יותר ויותר.

לכן דווקא לגבי השבת חוזרת התורה ומזהירה באזהרה נוספת, כי אין לאדם להשתמש בבנו הקטן לעשיית שום מלאכה עבורו, ואפילו באופן שהקטן בא לעשות זאת מעצמו, באופן שלגבי איסורים אחרים היה אפשר אולי להעלים עין מזאת, בשבת חייבים למנוע ממנו לעשות זאת. אם אבא רואה את הילד הקטן כשהוא בא להדליק עבורו מאוורר, אף אם מדובר בילד בן שנתיים בסך הכל, הוא חייב לגעור בו ולהפריש אותו מהדבר. כי ככל שנקדים לקבוע בנפש דור העתיד את ערך שמירת השבת, כך יקבע ויחקק הדבר בנפשם יותר.

ורק מילה אחת נוספת: גם בערב שבת, אם כבר קיבלנו על עצמינו שבת, ונוכחנו כי שכחנו להכין את המאוורר, לא נגיד לילד הקטן להדליק את המאוורר, גם אם על ידי כך נסבול מעט כל השבת, כי זה לא סבל, זה האושר שלנו לחנך את דור העתיד על הערך המקודש של שמירת השבת, לדורותיכם ברית עולם.

היוולדו, כדי לעשות עמו פעולה אסורה. מטעם זה מתבאר בגמרא ובהלכה, כי אסור לאדם לומר לתינוק להביא לו מפתח במקום שאסור בו הטלטול, אפילו במקום שהאיסור הוא רק מדרבנן. לגבי האבא, הרי שבשבת ישנה חומרא נוספת על שאר בדיני התורה, שכן לגבי השבת אדם מצווה על שביתת בנו ואסור לו לאדם להניח לבנו לעשות עבורו מלאכה, אפילו בקטן שעדיין אינו מבין את משמעות מעשיו, ואין מוטל עליו עדיין מצוות חינוך.

דברים אלו באים ללמד אותנו, כי תפקידנו וייעודינו הוא להעביר ולהנחיל את ציווי שמירת התורה אף לדורות הבאים, ולכן מלבד מצוות חינוך המוטל על כל אב ואב ביחס לבנו, מוטל עלינו גם אחריות שאנחנו מצידנו לא ניתן לקטנים לעבור על שום איסור, אף בזמן שעדיין אין הם מבינים דבר וחצי דבר מחייהם.

אבל יש בכך גם עומק נוסף: האדמו"ר רבי יואל מסטמאר זצ"ל עמד וביאר בצחות לשונם של דברי חז"ל הקדושים שאמרו 'להזהיר גדולים על הקטנים', כי האזהרה היא לגדולים עצמם יחד עם הקטנים, משום שעל ידי כך שהגדולים עומדים ומחנכים את הקטנים, אף הם עצמם מתחנכים בכך להיות זהירים יותר. ובאופן אחר הוסיף ופירש, כי החינוך לקטנים יבוא על ידי מעשי הגדולים, כי הקטנים הולכים בעקבות אבותיהם, וכאשר הם רואים את אבותיהם ואת הגדולים דבוקים בתורת ויראת ה', הדבר משפיע גם עליהם, ולפיכך אמרו חז"ל 'להזהיר גדולים על הקטנים', כי הזהירו עוד פעם את הגדולים עצמם,

מהמילים הראשונות שנקרא בפרשת השבוע, עולה דין כללי ויסודי מאוד הנוגע לכל התורה כולה, שכן על המילים הפותחות את הציווי למשה רבינו לומר לכהנים את דיני הנהגתם המיוחדת: "אמור על הכהנים בני אהרן ואמרת עליהם", עמדו חז"ל על כפילות הלשון שחזרה התורה וכפלה: 'אמור' ו'אמרת', ודרשו על כך כי בפסוק זה נאמר דין להגיד לכהנים הגדולים שהם יזהירו על הקטנים שבהם, וכפי שמביא רש"י על המקום "אמור ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים".

הגמרא בסוף מסכת יבמות המביאה דרשה זו, מוסיפה עוד שני מקומות בתורה בהם מתבאר דין זה שהגדולים מצווים להזהיר על הקטנים, ומתבאר בגמרא שכוונת אזהרה זו היא להזהיר את הגדולים שלא יכשילו את הקטנים בידיים בכל סוגי העבירות, זאת למרות שלקטנים עצמם - אלו שעדיין לא הגיעו לגיל בר מצוה - לא נאמרו אזהרות התורה, ולהלכה נפסק כי אדם זר הרואה קטן - לפחות מי שעדיין לא הגיע לגיל חינוך - העומד לעבור איסור אין מוטל עליו חיוב להפריש אותו מהעבירה, עם זאת אסור לאדם לתת בידיים לקטן לעבור על אף אחד מאיסורי התורה או האיסורים שמדרבנן. איסור זה כולל אפילו קטן בן יומו, מי שעדיין לא יודע לדבר ואינו מבין את מעשיו כלל, שבכל אופן אסור לתת לו בידיים דבר עבירה כלשהו.

דין זה הוא לא רק על האבא או האמא המופקדים על חינוך בניהם, דין זה נכון הוא ביחס לכל אדם ואדם, שאסור להשתמש בילד קטן, משוחר

לשון חכמים

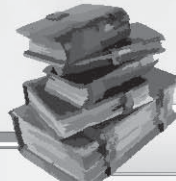
רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן, לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לאכילה ולשתייה, על ידי שהפה זה מסריח התיירו לו לעסוק בהן בדברי תורה. רבי ברכיה בשם רבי חייא בר בא, לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לעסוק בהן בדברי תורה. מתניתא מסייעה בין לדין בין לדין, כיצד הוא עושה או יושב ואוכל או יושב ועוסק בדברי תורה. כתוב אחד אומר 'שבת הוא לה' וכתוב אחר אומר 'עצרת לה' אלהיך', הא כיצד, תן חלק לתלמוד תורה וחלק לאכול ולשתות.

ירושלמי שבת טו, ג
ולא פליגי, (מאן) [מה] דאמר רבי ברכיה בשם רבי חייא בר אבא לתענוג, אלו תלמידי חכמים שהם יגיעים בתורה כל ימות השבת ובשבת הם באים ומענגים, (מן) מה דאמר רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן לתלמוד תורה, אילו הפועלים שהם עסוקים במלאכתן של ימות השבת ובשבת הם באים ומתעסקים בתורה.

פסיקתא רבתי פסקא כ"ג

השבת לא ניתנה אלא דוגמא לעולם הבא מה שבת לא ניתנה אלא לאכילה ושתייה ולקלס להקב"ה אף לעולם הבא אין לו לאדם אלא לאכול ולשתות ולקלס להקב"ה שכן יואל הנביא אומר ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יי' אלהיכם

שאלות דרב אחאי שאילתא א'

פניני הלכה

שאלה: בבית הכנסת מחלקים ממתקים לילדים המשתתפים באופן יפה בתפילה, וקרוב לודאי שהם אוכלים את הממתקים עוד קודם קידוש, האם אין לחשוש בכך משום איסור ספיה לקטן שאסור לתת לקטן דבר איסור שהוא יאכל אותו?

תשובה: מותר לתת אוכל לילד המבקש לאכול לפני קידוש, ואפילו אם הוא ילד גדול. ויש מקום להקל גם לתת ממתקים לילדים בבית הכנסת לפני קידוש, אף שיודעים שהם יאכלו אותם קודם קידוש.

מקורות ונימוקים: האיסור לטעום לפני קידוש, הוא איסור דרבנן (משנה ברורה רעא, יא), ובאיסור דרבנן יש המקילים לתת בידיים לקטן לצרכו, כפי שהביא הביאור הלכה סימן שמ"ג, אמנם המחבר בשולחן ערוך סתם לדינא שגם איסור דרבנן אסור לתת לקטן ואפילו לצרכו. ומכל מקום, כתב השולחן ערוך (סימן רס"ט) שמטעמים לקטן מכוס הקידוש שעושים בבית הכנסת, אף שאינו יוצא בכך חובת קידוש כיון שאינו אוכל במקום. וכתב המגן אברהם (שם ס"ק א') שנותנים לקטן שכבר הגיע לגיל חינוך, וביאר בטעם הדבר, שמותר להאכיל לקטן דבר היתר בזמן איסור, ואין מענין את הקטנים. אמת הוא שהמגן אברהם שם הביא טעמים נוספים לכך שמקילים לתת לקטן מין של קידוש בבית הכנסת, אך טעמים אלו שייכים רק לגבי קידוש של ליל שבת, ובכל זאת כתבו הפוסקים (משנה ברורה שם) שמותר לתת לקטנים לאכול אף לפני קידוש של שחרית, אף שאין שייך בהם אלא הטעם הראשון של המגן אברהם. ומתבאר אם כן שלהלכה מותר לתת לקטן לאכול דבר היתר בזמן איסור, ואפילו להאכילו בידיים, ואם כן אין איסור להאכיל ילדים לפני קידוש. ומסתימת הדברים משמע, שהיתר זה הוא אפילו לאבא, שבדברים אלו של מניעת אוכל מילדים, אין מצוות חינוך, כל שהאוכל מצד עצמו הוא מאכל היתר. אך יתכן שממתקים שאינם דברי מאכל, אפשר לחנך את הקטנים לשומרים עד לאחר קידוש, ויש בכך מצוות חינוך. וראה בשו"ת אור לציון חלק ב' פרק מ"ז אות ו'.

אמרת השבת

שִׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּתוֹן מְקַרָּא קִדְשׁ כָּל מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשֶׂוּ.

הרמב"ן בפרשה זו כתב לבאר, כי בציווי התורה 'שבתוֹן' על שבת ועל ימים טובים, נאמר בזה מצוות עשה שיהיה היום יום שביטה ומנוחה ולא יום טורח, אפילו מדברים שאינם מלאכה, ולכן מן התורה אסור לעסוק במקח וממכר ביום השבת ובחגים, אפילו אם אין עושים מלאכה במקח וממכר. אך האיסור מן התורה הוא רק באופן שקובע את עצמו למשא ומתן בשבת, אבל רבנן אסרו כל עיסוק במקח וממכר, אפילו באופן ארעי ובדרך אגב, ומכל מקום עיקר איסור העסק במשא ומתן כמו ביום חול הוא איסור מן התורה וביטול מצוות עשה, לפי שיום השבת וימי המועדים ניתנו למנוחה ולענוג, ולא לטורח.

לאור זאת כתב הריטב"א (במסכת ראש השנה לב, ב) מתבאר לנו מה טעם העמידו חכמים דבריהם במקומות הרבה לאסור עשיית פעולות בשבת שאינם בגדר מלאכה גמורה, אף במקום שהם דוחים מצוות של תורה, כיון שעיקר דין השביטה מפעולות בשבת שהם פעולות של חול, הוא דין מן התורה, ולכן החמירו חכמים בדין "שבות", לאסור אפילו במקום שהם דוחים מצוות של תורה.

פרשת השבת

שִׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּתוֹן מְקַרָּא קִדְשׁ כָּל מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשֶׂוּ הוּא לֵה' כָּל מוֹשְׁבֵיכֶם: (ויקרא כג, ג)

כבר עמדו חז"ל, מה ענין הציווי על שמירת שבת אצל פרשת המועדות? ולפי פשוטו ביאר הרמב"ן שפסוק זה בא לומר על שבת שחל ביום טוב, שאין מצוות שמחת החג דוחה את השבת, וצריכים לשבות בו מכל מלאכה, גם ממלאכת אוכל נפש.

לפי דרך זו, ביאר הנצי"ב את הלשון 'שבת שבתוֹן', בחידוש גדול להלכה. כי הנה בכל מקום המילה 'שבתוֹן' באה להקטין את השביטה, ולכן על חג נאמר בתורה רק 'שבתוֹן' כיון שמותר בו מלאכת אוכל נפש. אמנם, במקום שכתוב 'שבת' אין לומר שהמילה 'שבתוֹן' באה למעט את עצם השביטה, אלא היא באה למעט את זמן השביטה, שאין בזה מצוות שביטה בתוספת השבת, שעל אף שבכל שבת צריכים להוסיף מהחול על הקודש, בזמן שחל חג בשבת, מותר לבשל לצורך החג אפילו בזמן התוספת, בגלל מצוות שמחת יום טוב, ורק את השבת עצמה אין מצוות שמחת החג דוחה.

מעשה לשבת

שמש באודסה דום

מהירות גבוהה, וגמאה מרחקים במהירות עצומה, הרבה מעבר לזו שבה החלה את דרכה. וכך האיחור הגדול הלך והצטמק, חמש שעות, ארבע, שלוש...

בשעה שתיים וחצי - כחצי שעה לפני כניסת השבת, הגיע המסע לסיומו, גלגלי הרכבת נעצרו בתחנת אודסה. גלגל השמש נראה בבירור בשפולי הרקיע כנוטה לערום.

כל הנוסעים היהודים נוכחו בפלא הגדול, ורבי אליעזר יוד'ל פינקל התבטא ברגש: "התהלים של הבריסקר רב העמידו את השמש באודסה דום". ובפגנתו אל הגר"ז קרא בהתפעלות: "הלא מופת גלוי הוא". והגר"ז השיבו ללא התפעלות: אנו את שלנו עשינו על פי ההלכה, ולכן זכינו לסייעתא דשמיא.

חלפה עוד רבע שעה יקרה עד שכל החבילות הורדו אחר כבוד אל העגלות שעמדו מוכנות לשירותם, והנה עד לכניסת השבת נותרה עוד כרבע שעה, כשהמקומיים עמדו להסיע את כל הכבודה בעגלות לעבר בית המלון בו אמורים היו להתאכסן. אך הרבנים ומלוויהם כשראו כי השבת ממשמשת ובאה, סירבו לעלות אל העגלות ואמרו כי הם ילכו ברגל, ואילו מלוויהם יובילו את כל החפצים בעגלות אל המלון.

וכך התנהלה לה במרכז אודסה תהלוכה שלבטח לא נראתה כמותה בחצות העיר מאז ומעולם, ולבטח גם לא תיראה עוד: כחמש עשרה נפשות, בהם ראש ישיבת מיר, רבה של בריסק וילדיו, ובני לוייתם, צועדים בסך ברחובות העיר, ולצידם עגלות שבתונן מונחים בשלווה של שבת עשירות צרותיהם, עד הגיעם למלון.

בהגיעם למלון, פרקו הנכרים את החבילות, שכן היום כבר העריב ונצבר מן הנוסעים לטפל במטענם בעצמם.

של שעתיים-שלוש מהמועד המתוכנן, והגר"ז זצ"ל היה נתון בפחד נורא שמו יתאמת חששו והרכבת תאחר להגיע ליעדה. כל אותה עת מלמלו שפתותיו פרקי תהלים, ויומיים אלו היו אצלו בבחינת "יום כיפור" כפשוטו.

ברכבת נסעו עוד מאות יהודים, שפחדו של הרב מבריסק היה לפלא בעיניהם, "מדוע זה אומר הוא פרקי תהלים כל העת ואף מעודד אחרים לנהוג כמותו"? שאלו. ככל שנמשכה הנסיעה, כך גדל האיחור בעוד מספר שעות, עד כי ברור היה שבמצב כזה לא תכנס הרכבת לתחנת אודסה לפני השעה 5, כלומר - בליל שבת.

לפנות בקורו של יום שיש כ"ד טבת, נעמד הגר"ז זצ"ל ליד החלון, ובהביטו השמימה אל השחר המפציע החל לחשב חישובים שונים באשר למועד המשווער של סיום הנסיעה. כך במהלך כל שעות היום לא פסק פיו מלמלמל פרקי תהלים, ובמקביל לפרוך חישובים.

והנה זה פלא, ככל שהתקרבה הרכבת ליעדה במהלך השעות האחרונות של הנסיעה, החלה הרכבת לצבור

ביום שני כ' טבת תש"א, בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, הגיעה רכבת למוסקבה, שיצאה מוילנא, ועליה שוה בין היתר, הגר"ז מבריסק זצ"ל עם ילדיו, וכן הגר"א פינקל ראש ישיבת מיר זצ"ל, שברחו מוילנא הנצורה בדרכם למקום מפלט בארץ הקודש. יומיים לאחר מכן, היו אמורים לעלות על הרכבת הנוסעת אל העיר אודסה.

משנודע למרן הגר"ז זצ"ל כי משך זמן הנסיעה ברכבת לאודסה אורכת שתי יממות, והיא תצא את מוסקבה בצהרי יום רביעי בשעה 12, חישב וביקר כי בכל מקרה לא יספיקו להגיע ליעדם לפני יום שישי בצהריים, שעות ספורות לפני זמן כניסת השבת באודסה, שבתקופה זו של השנה היתה מעט לאחר השעה 3 אחר הצהריים. הוא החל לחשוש מנסיעה זו, שבמידה ויחול בה עיכוב כלשהו, עלולים הם למצוא את עצמם בספק חילול שבת.

אמנם, עצם שהייתם ברכבת בעיצומה של השבת, אין בה כל איסור, כשהנהג נכרי כמוכן, אולם מכיון שתחום שבת יחול עליהם כבר בדרך, יהיה דינם כדן היוצא מן התחום בשבת שאין לו אלא ארבע אמות, וידע היטב כי השלטונות לא יאפשרו לו לשהות בתחנת הרכבת במשך יום השבת כולה. ולפיכך חשב בהתחלה לדחות את הנסיעה ברכבת לשבוע לאחר מכן שתצא בתחילת השבוע. אולם, לא עבר זמן רב והוא נוכח לראות, כי הוא וכל קבוצתו, נתונים במעקב תמידי ומתמשך של אנשי השירות החשאי הבולשביקי, והובהר לו על ידי אנשי סוד נאמנים, כי כל רגע שיקדים את צאתו מהאיזור כן שלומו יהיה ברור יותר, ולכן ראה בכך פיקוח נפש מובהק, והחליט לצאת אל דרכו ברכבת שיוצאת ביום רביעי למרות החששות האמורים.

כעבור עשר שעות מתחילת הנסיעה, כבר חל עיכוב

דבריהם הם זכרונם

רבי אריה לייב צינץ זיע"א מפלאצק - ג' אייר תקצ"ג

שר התורה, מהמיוחדים שבענקי אבירי התורה, היה המהרא"ל צינץ זצ"ל, שגאונותו הכבירה הרעיש את העולם בזמנו. נודע לרבים ההבטחה שהבטיח למי שישתדל בהדפסת ספריו, שהוא יהיה לו למליץ אם יהיה לו זכות, הבטחה שהתקיימה והתממשה ברבות השנים מאז ועד היום.

בכמה מקומות בספריו, עומד המהרא"ל צינץ על כך שכל ימות השבוע יונקים את קיומם מקדושת השבת, ואף בהם עצמם מעורב קדושה מקדושת השבת. לאור זאת מפרש הוא בספרו בפרשת השבוע, את האמור במדרש כי לכן ממתינים לברית מילה שמונה ימים, כמו שגם על קרבן ממתינים שמונה ימים, כי כל דבר צריך שיעבור עליו שבת לפני שהוא נכנס לקדושה. תמה המהרא"ל צינץ, כי זה טוב למי שנוולד ביום ראשון, אך מי שנוולד ביום שישי מדוע צריך הוא להמתין עד יום שיש הבא. וביאר על פי היסוד האמור, כי כל ימות השבוע יונקים קדושה מקדושת השבת, ואם כן צריך שיעבור עליו שבוע שלם, שבו יקלוט בקרבן את קדושת השבת שהסתעפה לכל אחד מיממות השבוע, כי כל יום יש בו בחינה אחרת של קדושה היונקת מקדושת השבת.

במקום אחר הוסיף וביאר לפי יסוד זה, את הפסוק 'ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת מקרא קודש וגו' שבת הוא לה', וכבר עמדו רבים על כך מדוע היה צריך הכתוב לומר שיכולים לעשות מלאכה בששת הימים. אלא, כיון שכל ימות החול אף הם יש בהם קדושה מקדושת השבת, היה מקום לומר שאף בהם יהיה אסור עשיית מלאכה, ולכן אמר הכתוב כי בששת הימים יכולים לעשות מלאכה, ושבת השבת הוא רק ביום השבת עצמו שהוא שבת לה', כי בו שבת ה' מכל מלאכתו.

משל ונמשל

בפרשתנו אנו קוראים: "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה, עד ממחרת השבת השביעית תספרו המשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה".
 נשאלת השאלה, מדוע חג השבועות קרוי על שם שבע שבועות הספירה, ולא על שם עצמו בהיותו יום מתן תורה?
 ביאר הגאון הצדיק רבי אליהו לופיאן זצ"ל, כי ייעודם של שבעת השבועות של ספירת העומר, הוא להתכונן ולהטהר ולהתקדש לקבלת התורה הקדושה, והעיקר לקבלת התורה הוא על ידי ההכנה הנאותה לכך.

ידוע גם כי תלמידי רבי ישראל סלנטר זצ"ל, היו עובדים בימי הספירה לקנות לעצמם כל יום את אחד מארבעים ושמונה קנייני התורה, וביום האחרון היו עושים חזרה כללית על כל קנייני התורה. וזאת כי הבדל גדול ישנו בין ידיעת התורה לבין קנין התורה, ועיקר חג השבועות הוא על קנין התורה.

משל למה הדבר דומה?

לאדם שהשכיר את עצמו לעבוד אצל אדם עשיר, בעל בתים ונכסים רבים וגדולים. אמר לו העשיר: "אתה תהיה מופקד וממונה לדאוג לכל דבר הנצרך לבתי ונכסי".
 במשך הזמן למד הממונה להכיר את כל הבתים עם החדרים שבהם, על כל פרטיהם וצורתם בדיוק רב. ניצח הוא שעות רבות על כל המלאכות הרבות הדרושות להחזקתם.
 בקיאותו הגדולה בהכרת צורת הבית על מבואותיו השונים, אינה מעניקה לו שום בעלות על הבתים, שהרי לא קנה אותם.
 כך הוא הדבר גם בתורה. לא כל מי שידע את התורה, קנה את התורה, והעיקר הוא לקנות את התורה בעצמו, עד שהוא נעשה בעלים על התורה והתורה קרויה על שמו, כמו שאמר הכתוב וכתורתו יהגה יומם ולילה. ובמה קונים את התורה? הוי אומר: במ"ח דברים שהתורה נקנית בהם.

ילדי השבת

ילדים יקרים!

בימי ששי בעונה זו של השנה, אנחנו מוצאים את עצמינו עם הרבה שעות פנויות, כי מאז התורה מבית הלימודים בתלמודי התורה ובתי הספר בשעת הצהריים, ועד לפני שבת, יש מאד הרבה זמן, שעות רבות מאוד.

ובכן, מה עושים בכל אותם שעות?

דבר ראשון, ברור שכל אחד עוזר בבית במה שצריך כדי להקנין את הבית פנאות וקניאה לכבודה של שבת המלכה הממשמשת ובאה.
 אבל בכל זאת, אחריו הכל נותרים עוד שעות רבות.

ובשעות הללו, ילדים רבים רוצים להוציא הרבה מרץ וכת, והולכים לכל מיני פעילויות שונות.

ואנחנו מדברים פה, על פעילויות שבמסגרות פשוטות וראויות, פנאה לילדי ישראל קדושים וטהורים.

אבל השאלה היא, האם נכון פה למלא את השעות המיוחדות הללו של ימי ששי אחר הצהריים? האם פה מתכוננים לבואה של שבת המלכה, קדש הקדשים?

איננו אומרים שזה אסור, שזה לא בסדר.

אבל שכל אחד מכם יחשב בעצמו אם זה מתאים, אם פה היא הדרך הנכונה. בטוחים אנו, שאם תחשבו על כך טוב, תגלו שהדרך הנכונה היא קצת אחרת: יכולים ללכת לנוח כדי לאגור כחות מתאימים לסעדת השבת הלילית שנמשכת בשבועות אלו לשעה מאחרת למדי; יכולים לקרא ספוחי צדיקים; והגדולים יותר יכולים גם לחזור על פרשת השבוע, ואולי אפילו ללכת למסגרת של "מתמידים" של יום ששי. יש מסגרות מיוחדות פארה, של ילדים צדיקים, שקוראים "שנים מקרא ואחד תרגום" או שקוראים בצותא "שיר השירים" שהיא קדש הקדשים, או שלומדים בחבורה קצת הלכות שבת.

בטוח שאחרי פה ערב שבת, גם השבת עצמה נראית אחרת.

שבת שלום

ישמחו

מופץ בדואר אלקטרוני בכל קצוות תבל.

לזיכוי הרבים נא הדפיסו

והפיצו בין מכריכם!

לקבלת הגליון בכל שבוע,

ולהערות הצעות ותרומות

yismechu@yismechu.com 052-7636030